Súd:	Okresný súd Poprad
Spisová značka:	20C/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8717210821
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Koman
ECLI:	ECLI:SK:OSPP:2018:8717210821.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Komanom, v právnej veci žalobcu Ing. B. I., nar. X.X.XXXX, adresa pobytu O., K. XXXX/X, zastúpený JUDr. Matúšom Fabianom, advokátom so sídlom Poprad, Nám. sv. Egídia 93, proti žalovanému Internet Mall Slovakia s. r. o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Galvaniho 6, IČO: 35 950 226, zastúpený Advokátskou kanceláriou Taragel a Pačubayová, s. r. o., so sídlom Spišská Nová Ves, Starosaská 11, IČO: 50 413 091, v spore o ochranu spotrebiteľa, o náhradu primeraného finančného zadosťučinenia a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 8.000,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu v sume 3.000,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 17. 07. 2014 žalovaný žalobcovi dodal na základe objednávky cez e-shop mobilnú vírivku značky MSpa LUXURY EXOTIC B-151, výrobné číslo: 2G3 BUB13FF3547, a to za kúpnu cenu vo výške 800,- eur s DPH. Po dodaní tovaru žalobca tovar vyskúšal a zase uskladnil do doby ukončenia prác na dome v obci Y., kde mal byť tovar umiestnený a využívaný. Práce ukončil v lete roku 2017. Dňa 02.08.2017 použil žalobca tovar druhý krát, pričom utrpel úraz elektrickým prúdom. K úrazu došlo počas vychádzania z vírivky a žalobcu zasiahol pri vychádzaní pri kontakte ľavej dolnej končatiny s podlahou elektrický prúd. Žalobca následkom zásahu pocítil trasenie a bolestivé kŕče, ktoré zapríčinili jeho pád na zem.
Dotykom ľavej dolnej končatiny žalobcu na kamennú dlažbu terasy sa elektrický obvod “odporom” ľudského tela uzavrel cez pravú dolnú končatinu, kde zem predstavovala dlažbu terasy, ako vodivé spojenie elektrického obvodu. Telo žalobcu sa tak stalo súčasťou elektrického obvodu až do vypnutia prúdovej ochrany elektrického zariadenia, t.j. do momentu, kým telo žalobcu nespôsobilo skrat na elektrickom vedení.
Skutočnosť, že vo vírivke bol elektrický prúd, žalobca preukazuje videozáznamom zo dňa 03.08.2017, kde za prítomnosti elektrikára meračom napätia bolo namerané elektrické napätie 246 voltov.
K svojim tvrdeniam žalobca priložil tiež správou o odbornej prehliadke a skúške elektrického zariadenia pracovného stroja zo dňa 25.10.2017 č. 0004/IPV/2005 EZ EA E2 a súčasne oznámením Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorá predmetnú vírivku označila za nebezpečný výrobok so závažným rizikom a zároveň na území Slovenskej republiky zakázala jej predaj z dôvodu rizika elektrického šoku a utopenia.

Žalobca poukázal na zdravotné problémy, v dôsledku ktorých bol nútený navštíviť neurológa a aj psychológa. Pociťuje brnenie a mravčenie v dolných končatinách, opakovane sa v noci zobúdza a následne musí prejsť niekoľko krokov resp. urobiť niekoľko drepov, aby pocit mravčenia a brnenia ustúpil. V dôsledku zásahu elektrickým prúdom mala byť žalobcovi zároveň spôsobená značná psychická ujma, prežil nadmerný stres, bol ohrozený jeho život a v súčasnosti má strach vstúpiť do ďalšieho podobného zariadenia, pričom ho to zdravotne aj spoločensky obmedzuje.
Po úraze elektrickým prúdom žalobca poverenej pracovníčke žalovaného oznámil, že pri používaní vírivky zakúpenej u žalovaného došlo na jeho tele k zásahu elektrickým prúdom, na čo žalovaný reagoval tak, že konštatoval, že uplynula záručná doba a žalobcu odporučil na pozáručný servis. Zároveň žalovaný poprel vedomosť o podobnej vade výrobku. S odkazom žalovaného sa žalobca obrátil tiež na spoločnosť HANSCRAFT, s. r. o., vykonávajúcu pozáručný servis, avšak odpoveďou tejto spoločnosti bolo, aby sa žalobca na základe zaslaných dokumentov a popisu udalosti obrátil na žalovaného, kde bol tovar kúpený. Ani uvedená spoločnosť žalobcu neupozornila na to, že sa jedná o nebezpečný výrobok. Následne sa žalobca obrátil na orgány Slovenskej obchodnej inšpekcie a dňa 3.10.2017 v sídle žalovaného bol spísaný inšpekčný záznam.
Podľa žalobcu napriek skutočnostiam, že žalovaný mal a mohol vedieť, že vírivka je nebezpečným výrobkom, vedomosť o skutočnosti, že či výrobok ktorý predávajúci uvádza na trh je nebezpečný sa totižto u predávajúceho ako dodávateľa konajúceho s odbornou starostlivosťou prezumuje. Za tieto skutočnosti nesie žalovaný objektívnu zodpovednosť. Zároveň nesie objektívnu zodpovednosť aj za to, že uvádzal na trh nebezpečný výrobok. Žalovaný zároveň vedieť mohol a mal že žalobca má stále vírivku u seba, žalovaný nezakročil, neinformoval žalobcu v súlade so zákonom o tejto skutočnosti a tiež o tom, že sa vírivka nesmie používať.

2. Nárok na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia odvodzuje žalobca ako spotrebiteľ od ujmy, ktorá mu bola spôsobená vadnou vírivkou a porušením § 3 ods. 1 a § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na intenzitu zásahov do nemajetkových práv žalobcu a na skutočnosť, že bol v ohrozený jeho život a je len vecou náhody, že neutrpel úraz elektrickým prúdom, ktorý by bol nezlučiteľný zo životom a tiež, že aktuálne má v dôsledku úrazu má zdravotné a psychologické následky.

3. Nárok na úhradu nemajetkovej ujmy žalobca odôvodňuje tým, že, nakoľko v dôsledku zásahu elektrickým prúdom nebezpečným výrobkom došlo k porušeniu práva žalobcu na ochranu jeho života a zdravia, a to formou zásahu do jeho psychickej integrity spočívajúceho v prežití nadmerného stresu a strachu s následkami aj na telesnom zdraví žalobcu, t.j. s následkami zásahu tiež do telesnej integrity žalobcu v podobe gastroenterologických dysfunkcií a neurologických prejavov, najmä brnením a mravčením v dolných končatinách. Podľa žalobcu bolo značne porušené jeho právo na ochranu života a zdravia, kedy len šťastnou náhodou nedošlo k usmrteniu žalobcu, žalobca bol teda vystavený vážnemu nebezpečenstvu ujmy na zdraví. Podľa žalobcu došlo tiež k zásahu do práva na riadne a úplné vedenie spoločenského života z dôvodu akútneho strachu zo vstupu do akejkoľvek vírivky, čím dochádza k narušeniu spoločenského postavenia žalobcu, keď musí neustále vysvetľovať dôvody, prečo odmieta vstúpiť do vírivky, čo mu spôsobuje len ďalší stres. Žalobca sa z titulu pracovných stretnutí častokrát stretával so svojimi obchodnými partnermi v priestoroch wellness centier.
Následky úrazu žalobca preukazuje potvrdením klinickej psychologičky PhDr. Karin Štiffelová zo dňa 27.09.2017, ktorá u žalobcu zaznamenala neurotickú symptomatiku - predovšetkým úzkosť a strach, podráždenosť a mnohopočetné obavy, v rámci telesných dysfunkcií - gastro a neurotické symptóny. Zároveň zaznamenala, že u žalobcu prevažuje pocit nepohody, vlastnej nedostatočnosti, poškodenie sebaobrazu a negatívny pohľad na seba. V popredí je pocit hrozby a posttraumatické stavy. Po vykonanom vyšetrovaní u žalobcu dospela k záveru, že: „Osobnosť aktuálne výrazne neuroticky dekompenzovaná, vysoko pravdepodobne v dôsledku reakcie na ťažký stres, po zdravie ohrozujúcom negatívnom zážitku. Výsledky vyšetrenia osobnosti, vo všetkých smeroch potvrdzujú prítomnosť posttraumatických stavov, ktoré sa môžu časom vyvinúť do posttraumatickej stresovej poruchy.“ V prípade zhoršenia stavu bol žalobca odporúčaný k ambulantnému psychiatrovi.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne vyjadril a poprel žalobné tvrdenia žalobcu s tým, že uviedol, že žaloba nepreukázal, že skutočne utrpel zásah elektrickým prúdom súvisiacim s predmetným tovarom - vírivkou. Podľa žalovaného je nepravdepodobné, že by po úraze svedkovia neprivolali lekársku pomoc, a že by sa žalobca nedal vyšetriť lekárom. Podľa žalovaného psychologický posudok nijako nepreukazuje, že došlo k úrazu žalobcu spôsobenému elektrickým prúdom a nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom ujmy a činnosťou tovaru.

Podľa žalovaného psychologický posudok vychádza len z pravdepodobnosti a nepreukazuje ujmu spôsobenú negatívneho pôsobenia tovaru zakúpeného u žalovaného. Žalovaný pripustil, že vo vírivke sa mohol nachádzať elektrický prúd, podľa neho žalobca nepreukázal, že ho aj zasiahol a spôsobil mu zdravotné problémy, a že tieto problémy nemal žalobca už v minulosti.
Poukázal na to, že žalobcovi vrátil po vrátení tovaru finančné prostriedky - kúpnu cenu a deklaroval ochotu žalobcovi uhradiť ako finančné zadosťučinenie sumu 300,- eur, s čím žalobca najprv súhlasil a následne dohodu odmietol. Podľa žalovaného bola ponúkaná suma uznaním nároku na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v dôsledku predaja tovaru, ktorý nespĺňal požiadavky bezpečnosti, o čom žalovaný v priebehu predaja nemohol mať vedomosť. Požadovanú výšku odškodnenia považuje žalovaný za absurdnú a poukázal na výšku priznaného odškodnenia v rozhodnutiach o priznaní odškodnenia pri usmrtení pri dopravných nehodách. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by žiadal v konaní vykonať.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkov T.. Q. E. a M. E. a listinnými dôkazmi založenými v spise, z čoho zistil tento skutkový stav:

6. Z vyjadrenia žalobcu súd zistil, že vírivku spojazdnil hlavne kvôli svojmu otcovi, ktorý pred rokmi utrpel ťažký úraz a vodná masáž by mu mohla pomôcť. Keď došlo k úrazu žalobcu, uvedomil si následky, ktoré hrozili jeho otcovi. Poukázal na skutočnosť, že pokiaľ žalovaný vedel z oficiálnej evidencie informačného systému RAPEX, že ňou dodávaný výrobok je životu nebezpečný, mal dostatok možností informovať kupujúcich o tom, aké je s používaním spojené riziko, avšak nekonal. Uviedol ďalej, že pracoval som ako riaditeľ vojenskej kontrarozviedky ozbrojených síl SR a ako poradca prezidenta pre národnú bezpečnosť. Po úraze komunikoval telefonicky so žalovaným i servisnou organizáciou, ktorá podľa žalobcu o problematickom tovare vedela. Z dôvodu nekonania žalovaného podal podnet na SOI a na druhý deň ráno bol telefonicky pracovníkom SOI informovaný o riziku používania tovaru a existujúcom zákaze predaja a používania predmetného tovaru. Opätovne žalobca kontaktoval žalovaného, ktorý reagoval len odkazom na pozáručný servis, následkom čoho SOI vykonal kontrolu u žalovaného a zisti ďalších 8 spotrebiteľov, ktorým žalovaný tento tovar dodal a na základe podnetu žalobcu žalovaný tovar od spotrebiteľov stiahol.

7. Z výsluchu svedka T.. Q. E. súd zistil, že bezprostredne pred úrazom žalobcu šiel svedok s manželkou k žalobcovi na návštevu. Prišli na terasu chalupy a videli žalobcu sedieť vo vírivke. Keď ich žalobca zbadal, chcel vyliezť, ale po kontakte nohy s podlahou ho striaslo a spadol na zem. Svedok žalobcovi pomohol vstať, bol dezorientovaný. V tom čase vírivka nesvietila, dodávka elektrického prúdu bola prerušená vyhodeným ističom. Lekársku pomoc nevyhľadali. Po úraze vyskúšal svedok so žalobcom stav vírivky a zistili napätie meračom i použitím štartovacích káblov.

8. Z výsluhu svedkyne M. E. súd zistil, že zhodne ako svedok T.. E. videla pád žalobcu pri vystupovaní z vírivky na zem. Pribehli teda k žalobcovi a zisťovali čo mu je. Žalobca bol dezorientovaný, nevedel čo sa stalo. Žalobca a svedok Ing. E. následne začali zisťovať čo sa stalo a svedkyňa chcela uvariť kávu, pričom zistila, že nejde elektrina. Bolo potrebné nahodiť ističe, ktoré zostali po úraze žalobcu vyhodené. Svedkyňa potvrdila, že následne žalobca a svedok T.. E. niečo merali.

9. Z lekárskej správy PhDr. Karin Štiffelovej, klinického psychológa (č. l. 6), súd zistil, že u žalobcu zistila výrazné prežívanie telesných ťažkostí a zvýšenú autospekciu. Konštatovala prítomnosť dysfunkčných negatívnych emócií, neurotickú symptomatiku, predovšetkým úzkosť, strach, podráždenosť a mnohopočetné obavy, tiež gastro a neurologické symptómy. Osobnosť žalobcu je výrazne neuroticky dekompenzovaná v dôsledku reakcie na ťažký stres, po zdravie ohrozujúcom negatívnom zážitku. Žalobca absolvoval celkom 11 návštev u psychologičky (č. l. 53).

10. Zo správy Z. C. o odbornej prehliadke a skúške elektrického zariadenia (č. l. 8) súd zistil, že elektrotechnik špecialista konštatoval, že zariadenie - vírivka výr. č. 2G3 BUB13FF35479 - nevyhovuje technickej dokumentácii a platným STN, a nie je schopné bezpečnej prevádzky. Zistená závada je zdraviu a životu nebezpečná, pri zapojení zariadenia do elektrickej siete dochádza priamo napätie na neživú časť, čo je voda vo vírivke. Nie je možné určiť kde dochádza k priamemu dotyku živej a neživej časti. Nariadil zákaz používania a vyradenie z prevádzky.

11. Z informačného oznamu SOI (č. l. 10) súd zistil, že na žalovaným dodané zariadenie bol 31.7.2014 vydaný zákaz predaja.

12. Z informačného oznamu SOI (č. l. 11) súd zistil, že spoločnosť HANSCRAFT, s. r. o. oznámila SOI možné technické závady u konkrétnych typov tovaru, o. i. vírivky dodanej žalobcovi, v dôsledku čoho bol dočasný zákaz predaja zmenený na trvalý.

13. Z inšpekčného záznamu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 3.10.2017 (č. l. 12) súd zistil, že uvedeného dňa bola u žalovaného vykonaná kontrola so zameraním na prešetrenie podnetu spotrebiteľa a nebezpečných mobilných nafukovacích víriviek. SOI konštatoval, že mu neboli predložené doklady o tom, že by žalovaný informoval spotrebiteľov - svojich odberateľov o nebezpečenstve výrobku, žalovaný neevidoval reklamáciu žalobcu. Bolo konštatované porušenie § 6 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. a zodpovednosť žalovaného. Z vlastného vyjadrenia žalovaného vyplýva, že dôvodom porušenia predpisu je, že žalovaný nebo, spoločnosťou HANSCRAFT, s.r.o. informovaný o nebezpečnosti výrobku.

14. Z faktúry č. 5010158780 (č. l. 52) súd zistil cenu dodanej vírivky, 800,- eur vrátane DPH.

15. Z prehľadu dodaných víriviek (č. l. 52) súd zistil, že žalovaný dodal 6 kusov víriviek typu LUXURY EXOTIC B-151 a 8 kusov typu LUXURY EXOTIC XL od 28.10.2013 do 20.7.2015.

16. Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie žalobcu, a to záznamu - správy MUDr. Antona Bezáka (č. l. 63) súd zistil, že po zásahu elektrickým prúdom žalobca pociťuje tŕpnutie a mravčenie na vnútornej strane stehna pravej dolnej končatiny.

17. Z priloženého CD nosiča súd zistil priebeh skúšky merania elektrického napätia v dodanej vírivke.

18. Zistený skutkový stav súd nasledovne právne posúdil:

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

20. Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie:
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania,
b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet,
f) výrobkom nová, použitá alebo upravená hnuteľná vec, ktorá bola vyrobená, vyťažená alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania, a ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo pri ktorej možno predpokladať, že ju spotrebiteľ použije, ak sa táto vec dodáva za odplatu alebo bezodplatne; výrobkom je aj hnuteľná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnuteľnej veci alebo nehnuteľnej veci, elektrina, plyn, voda alebo teplo určené pre spotrebiteľa,
g) bezpečným výrobkom výrobok, ktorý za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok používania, inštalácie alebo údržby nepredstavuje po dobu určenú výrobcom alebo po dobu obvyklej použiteľnosti nebezpečenstvo pre spotrebiteľa alebo jeho používanie predstavuje pre spotrebiteľa vzhľadom na bezpečnosť a ochranu zdravia len minimálne nebezpečenstvo alebo svojimi vlastnosťami zodpovedá požiadavkám podľa osobitného predpisu,
h) nebezpečným výrobkom je výrobok, ktorý nespĺňa požiadavky uvedené v písmene g); za nebezpečný výrobok nemožno považovať výrobok iba preto, že bol do obehu uvedený bezpečnejší výrobok,
u) odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti,

21. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností

orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

22. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

23. Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

24. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa na trh možno uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky; to neplatí pre použité výrobky dodané ako starožitnosti alebo pre výrobky, ktoré sa majú pred použitím opraviť alebo obnoviť, ak o tom dodávateľ preukázateľne informoval osobu, ktorej výrobok dodáva.

25. Podľa § 6 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ak sa predávajúci dozvie akékoľvek skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že predal spotrebiteľovi výrobok, ktorý je nebezpečný, je povinný spotrebiteľa bez zbytočného odkladu o tom informovať. Ak nemožno jednotlivých spotrebiteľov informovať, je predávajúci povinný informovať účinným spôsobom verejnosť a orgány verejnej správy, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona.

26. Podľa § 6 ods. 9 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ak výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ zistili, že výrobok, ktorý uviedli na trh, je nebezpečný, sú povinní túto skutočnosť bezodkladne oznámiť orgánu dozoru a uviesť informácie o opatreniach, ktoré prijali alebo ktoré treba prijať na zabránenie ohrozeniu spotrebiteľa. Orgán dozoru je povinný informáciu o nebezpečnom výrobku bez zbytočného odkladu zaslať na zverejnenie verejnoprávnym informačným inštitúciám, ktoré sú povinné tieto informácie bezodkladne uverejniť ako oznam.

27. Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

28. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

29. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

30. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

31. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

32. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

33. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

34. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

35. Podľa čl. 6 ods. 1 C. s. p. strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

36. Podľa čl. 8 C. s. p. strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

37. Podľa § 149 C. s. p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

38. Podľa § 167 ods. 1 C. s. p. ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk.

39. Podľa § 167 ods. 2 C. s. p. spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

40. Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením citovaného čl. 8 C. s. p., ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania.

41. Podľa § 215 ods. 1, ods. 2 C. s. p., súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu, ktorý zisťuje procesným postupom podľa cit. zákona. V zmysle týchto ustanovení skutkovým základom súdneho rozhodnutia je súhrn skutkových zistení, ku ktorým súd dospel v priebehu konania. K skutkovým zisteniam súd dospieva vyhodnotením skutkových poznatkov, ktoré získava viacerými spôsobmi, predovšetkým v sporovom konaní dokazovaním. Civilný sporový proces sa, okrem iného, zásadne riadi princípom dispozičným a prejednacím, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a s ním spojeným princípom formálnej pravdy. V sporovom konaní, ako v danom prípade, žalobca uplatňuje na základe existujúceho právneho vzťahu na súde svoje práva, resp. právom chránené záujmy, vyplývajúce z hmotného práva, vo vzťahu k žalovanému, ktorým sú tieto porušené, resp. ohrozené. Žalovaný v sporovom konaní následne v rámci procesných ustanovení vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku poskytne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, na preukázanie ktorých zároveň pripojí listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. navrhne dôkazy. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávnych skutočnostiach a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana.

42. Súd postupom v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov, hodnotiac ich vo vzájomnej súvislosti, prihliadajúc na predmet sporu, hospodárnosť konania a ich dôležitosť pre rozhodnutie vo veci samej, uzavrel, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno, teda preukázala existenciu a dôvodnosť uplatneného nároku.
Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 C. s. p. je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa. V ustanovení § 185 C. s. p. je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z

dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

43. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávnych skutočnostiach, a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana.

44. Povinnosťou súdu je v prejednávaných prípadoch postupovať v súlade so zásadou spravodlivosti. Pri rozhodovaní je nevyhnutnosťou rešpektovanie základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV.ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (sp. zn. I. ÚS 50/04).

45. V konaní bolo preukázané, že žalobca si riadne uplatnil nárok voči žalovanému, avšak tento sa v konaní nebránil produkciou žiadnych dôkazov a svoj postoj obmedzil na odmietanie a popieranie tvrdení žalobcu.
Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je dosiahnuť vyváženosť miery ujmy v duševnej oblasti človeka s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takej nemajetkovej ujmy a s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a tým účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnejšiu občianskoprávnu ochranu osobnosti fyzickej osoby. Právo na ochranu osobnosti primárne poskytuje ochranu pred zásahmi do psychicko-morálnej integrity osoby.

46. S ohľadom na mieru intenzity zásahu do práva žalobcu na ochranu jeho života a zdravia súd konštatuje, že je dôvodné si uplatňovať aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v súlade s § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko v tomto prípade už negatívne následky zásahu nastali a morálne zadosťučinenie nie je postačujúce.
Je nepochybné, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv žalobcu ako spotrebiteľa, nakoľko každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, ako aj na ochranu svojho zdravia a bezpečnosti. Navyše, žalovaný ako predávajúci bol povinný na trh uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky. Skutočnosť, že vírivka, ktorá bola dodaná žalobcovi zo strany žalovaného, bola kvalifikovaná ako nebezpečný výrobok so závažným rizikom v zmysle rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, je na základe vykonaných dôkazov nepochybná. V dodanom tovare - vírivke bol elektrický prúd a došlo k zásahu žalobcu elektrickým prúdom, čo bolo v konaní preukázané svedeckými výpoveďami aj videozáznamom.

47. Žalovaný vo svojich odpovediach k predžalobným výzvam namietal nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi vznikom ujmy a porušením jeho povinnosti. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba ujmu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť, ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti.
Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že príčinná súvislosť medzi dodaním vadného nebezpečného tovaru (porušenie povinnosti žalovaného dodať bezpečný tovar) a ujmou spôsobenou žalobcovi je v tomto prípade zjavná a preukázaná. Žalovaný nepreukazoval a nepreukázal žiadne zo svojich tvrdení, v konaní zotrval len na svojich záveroch, ktorými popiera tvrdenia žalobcu, bez návrhu jediného dôkazu.
Je zrejmé, že zo strany žalovaného došlo k predaju vírivky, ktorá spôsobila žalobcovi ujmu, teda došlo k úrazu elektrickým prúdom. Dodaná vírivka bola nebezpečným výrobkom, tak to bolo konštatované aj orgánmi SOI, oznam bol na internetových stránkach predmetného úradu zverejnený omnoho skôr ako došlo k predmetnému úrazu. Teda v zmysle objektívnej vedomosti predávajúceho o skutočnosti aké výrobky uvádza na trh, aké výrobky predáva spotrebiteľom a v zmysle jeho zákonných povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa konkrétne §§ 3 ods. 1, 6 ods. 1, 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa došlo k porušeniu spotrebiteľských práv zo strany žalovanej, a teda najmä

práva spotrebiteľa na dostanie výrobku v bežnej kvalite, práva spotrebiteľa na ponuku a predaj bezpečných výrobkov a taktiež došlo k nekalej praktike formou klamlivého opomenutia, keďže žalovaný neupovedomil bezodkladne potom čo o tejto skutočnosti vedieť mal a mohol, že predmetný výrobok je nebezpečný a tým nepredišiel riziku a úrazu. Z prehľadu dodaných víriviek (č.l. 52) je zrejmé, že žalovaný predmetný tovar dodával ešte cca rok potom, ako bol jeho predaj zakázaný oficiálnym systémom spoločenstva (Community Rapid Information System), ktorý zabezpečuje výmenu informácií o nebezpečných výrobkoch nepotravinového charakteru medzi Európskou komisiou, členskými štátmi Európskej únie a štátmi Európskeho hospodárskeho priestoru.

48. Čo sa týka samotného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, priznáva právo na náhradu nemajetkovej ujmy osobám v prípade, ak došlo k porušeniu ako aj k ohrozeniu osobnostných práv. Zákonná úprava vymedzuje vzťah medzi osobou, do ktorej práv na ochranu osobnosti bolo neoprávnene zasiahnuté (môžu ňou byť len fyzické osoby) a osobou, ktorá neoprávnený zásah spôsobila (môžu ňou byť aj právnické osoby). Pri neoprávnenom zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby vzniká osobná väzba medzi oprávnenou osobou na jednej strane a povinnou osobou na strane druhej. Práva a povinnosti vyplývajúce z tohto právneho vzťahu sa viažu na určitú osobu.
Povinnosť poskytnúť zadosťučinenie podľa § 13 Občianskeho zákonníka je teda subjektívne spätá s tým, kto sa zásahu do týchto práv iného dopustil. Jedná sa preto o výlučne osobnú povinnosť tohto subjektu, ktorá neprechádza na ďalšiu osobu. Občiansky zákonník nemá ani ustanovenie, ktoré by umožňovalo prípadný prechod tejto povinnosti na ďalšiu osobu, ako osobu z tohto hmotnoprávneho vzťahu povinnú. Z uvedených úvah teda vyplýva, že v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do osobnostných práv, je v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka nositeľom hmotnoprávnej povinnosti ten subjekt, ktorý neoprávnený zásah do osobnostných práv spôsobil. V posudzovanej veci bolo nesporné, že zásah do osobnostných práv žalobcu bol spôsobený dodaním nebezpečného tovaru žalovaným.
V prejednávanej veci došlo k ohrozeniu najvyššieho osobnostného práva, a to práva na život, nakoľko používaním nebezpečného výrobku reálne mohlo dôjsť k fatálnym následkom či u žalobcu, alebo jeho rodinných príslušníkov.
Zároveň došlo aj k porušeniu osobnostných práv žalobcu, a to práva na zdravie, a to zdravie jednak fyzické ako aj psychické. Traumatické následky spôsobené stresom a obavy z užívania predmetného výrobku pretrvávajú dodnes. Žalobca je nútený navštevovať ambulanciu klinickej psychologičky, kde sa snaží nejakým spôsobom odbúrať prežité zážitky a opäť riadny život. V minulosti rád využíval podobné zariadenia avšak v súčasnosti je nútený od toho svojho životného potešenia ustúpiť v celom rozsahu, pretože mu spôsobuje stres a strach.

49. Pojem „nemajetkovej ujmy v peniazoch“ za zásah do osobnostných práv je upravený v Prvej časti Občianskeho zákonníka v ustanovení § 13 ods. 2 ako jeden z právnych prostriedkov ochrany osobnostných práv. Podstatou a účelom nemajetkovej ujmy v peniazoch je poskytnúť fyzickej osobe, ktorej osobnostné právo bolo porušené, priznanie peňažnej satisfakcie. Keďže skutočnú ujmu nie je možné presne zistiť (dá sa len predpokladať), výška nemajetkovej ujmy sa nedá presne vyčísliť a teda ani preukázať.

50. Pri výške nemajetkovej ujmy u žalobcu súd v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka prihliadal na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Žalobca žiadal priznať nemajetkovú ujmu vo výške 8.500,- eur. Takáto výška ujmy, podľa názoru súdu nezodpovedá okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo, i keď je jednoznačné, že vzniknutú ujmu žalobcu možno hodnotiť ako maximálne závažnú.
Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvôľou a pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí mať preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občiansky zákonník, a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcom. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný porušil svoje zákonné povinnosti čím spôsobil úraz žalobcu. Týmto došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu, pričom vzhľadom na charakter zásahu je dôvodné domáhať sa zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. S ohľadom na uvedené súd žalobcovi priznal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 3.000,- eur, ktorú sumu súd považuje za primeranú okolnostiam, spôsobenému následku a tiež riziku, ktoré reálne hrozilo.

51. Čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia sa možno domáhať aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

52. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa.
Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, a to aj vo vzťahu k bezpečnosti dodávaných výrobkov. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

53. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca si uplatnil nárok za porušenie jeho práva ustanoveného osobitným predpisom. Bolo preukázané, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď žalobcovi dodal nebezpečný tovar a napriek všeobecnému zákazu predaja tovaru a nariadeného stiahnutiu nebezpečného tovaru tento od žalobcu ani ostatných spotrebiteľov nežiadal vrátiť, a to napriek tomu, že evidentne mal dostatok informácií o kupujúcich. Tovar bol objednaný elektronicky s uvedením kontaktných údajov (meno, poštová doručovacia adresa, adresa elektronickej pošty aj telefónne číslo) a napriek tejto skutočnosti žalovaný nijako nezabránil spotrebiteľovi v užívaní nebezpečného výrobku, a to po dobu minimálne 3 rokov. Žalovaný taktiež nesplnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 6 ods. 9 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, a neupozornil orgán dozoru na predaj vadných nebezpečných výrobkov a okruh kupujúcich. Takýto laxný prístup k plneniu zákonných povinností nemožno tolerovať a nárok na primerané finančné zadosťučinenie i náhradu nemajetkovej ujmy má v tomto prípade nie len satisfakčnú, ale aj preventívnu funkciu.

S ohľadom na to je podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie a to, že boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov, predovšetkým právo na dodanie bezpečného tovaru.

54. Výška priznaného finančného zadosťučinenia aj v tomto prípade závisí od úvahy súdu. Súd pri určovaní zohľadňuje rôzne kritéria, a to intenzitu, časové trvanie závadného konania, satisfakčnú a sankčnú funkciu a podobne.

55. V prejednávanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v ujme na zdraví a tiež riziku závažnej ujmy na zdraví či smrť. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú, možnú v budúcnosti, ale išlo už o priame naplnenie rizika tým, že došlo k zásahu žalobcu elektrickým prúdom.

56. Súd je toho názoru, že čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 8.000,- eur, ktorá zodpovedá 10- násobku hodnoty nebezpečného tovaru, vírivky, dodanej žalovaným. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Žalovaný, napriek dostatku informácií o nebezpečenstve výrobku tento nestiahol od kupujúcich a predával ho aj po vyše roku od oficiálneho zákazu predaja, neupovedomil ani spotrebiteľov ani orgány SOI o tom, že predmetný nebezpečný tovar predáva a predal.
Žalovaný tak nesplnil svoje zákonné povinnosti predpísané § 6 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., t.j. spotrebiteľa bez zbytočného odkladu neinformoval o nebezpečnosti výrobku a nesplnil tiež zákonnú povinnosť danú o tom informovať účinným spôsobom verejnosť a orgány verejnej správy, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona.

Žalovaný nesplnil ani svoje zákonné povinnosti predpísané § 6 ods. 9 zákona č. 250/2007 Z.z., t.j. povinnosť bezodkladne predaj nebezpečného tovaru oznámiť orgánu dozoru a uviesť informácie o opatreniach, ktoré prijal alebo ktoré treba prijať na zabránenie ohrozeniu spotrebiteľa. Uvedenou nečinnosťou žalovaný vystavil žalobcu a tiež bližšie neurčený okruh spotrebiteľov riziku poškodenia zdravia či úmrtia.

57. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý v dôsledku nečinnosti žalovaného nastal a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ závadne konal. Spotrebiteľ, žalobca, nie je povinný preukázať ujmu, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa nepriznáva právo na finančné zadosťučinenie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď jej ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla. V danom prípade teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Nakoľko žalobca si uplatnil nároky v sume vyššej ako boli priznané, a uplatnil si tiež nárok na príslušenstvo, avšak z nároku, ktorý závisel od úvahy súdu, súd s prihliadnutím na primeranosť uplatnených a priznaných nárokov žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

58. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a s prihliadnutím na pomer úspechu žalobcu, kedy rozhodnutie o výške priznaných nárokov záviselo od úvahy súdu, súd žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením v zmysle § 262 C. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na tunajšom súde.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a)neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.